

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.007 van 15 juni 2016
in de zaak A. 219.313/XIV-37.045**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 20 mei 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 165.931 van 15 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 1 juni 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker acht artikel 74/11, § 1, tweede lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ geschonden omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er, in navolging van de staatssecretaris, van uitgaat dat

jegens verzoeker reeds eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten werden genomen terwijl hij toen nog minderjarig was.

In de aanvankelijk bestreden beslissing staat met verwijzing naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet met betrekking tot het inreisverbod vermeldt dat de beslissing tot verwijdering gepaard gaat met een inreisverbod omdat een vroegere beslissing tot verwijdering niet werd uitgevoerd: als minderjarige volgde verzoeker de procedures van zijn ouders aan wie op 8 juli 2011 en 27 september 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend maar niet werd uitgevoerd.

Het gegeven dat verzoeker ten tijde van die definitief geworden en niet uitgevoerde bevelen om het grondgebied te verlaten minderjarig was, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat deze zijn naam vermelden ook al waren ze hoofdzakelijk gegeven aan zijn ouders als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind. Er diende in dat geval geen apart bevel tot terugbrenging te worden gegeven aan het minderjarig kind. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook op wettige wijze besluiten dat het “niet kennelijk noch onjuist [is] van de staatssecretaris om de verzoeker een inreisverbod op te leggen”.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vijftien juni tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams